

netop og udelukkende tager Sigte paa Krisetilstande.

Mindretallet finder saaledes ikke Anledning til at medvirke til Ændring af Lov Nr. 47 af 4. Marts 1924 om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. paa nærværende Tidspunkt.

I Skrivelse fra Direktoratet til Socialministeriet af 8. Februar 1926 (Bilag Nr. 2) er det oplyst, at der i 47 til ekstraordinær Hjælp berettigede Kasser findes ca. 7 000 Medlemmer, som har opbrugt al Adgang til Arbejdsløshedsunderstøttelse. Ganske bortset fra, at der for Udvalget intet er oplyst om, i hvilket Omfang Socialministeren til Støtte for saadanne Personer har anvendt eller kunnet anvende Bestemmelsen i Lovens § 31, Stk. 6, som tillader at udvide den fortsatte Hjælp med højst Halvdelen af det Antal Dage, hvori Hjælpen normalt kan ydes, for saadanne Fag, i hvilke mindst Halvdelen af ledigmeldte Medlemmer har opbrugt Kasseunderstøttelsen, maa efter Mindretallets Opfattelse Spørgsmaalet om offentlig Hjælp til Personer, som har opbrugt al Adgang til Arbejdsløshedsunderstøttelse, tages op paa et Grundlag, som ligger udenfor den her behandlede Lovgivnings Omraade.

Foranlediget ved et til Udvalget henvist Andragende til Regering og Rigsdag fra to Funktionærforeninger skal Mindretallet udtale ubetinget Sympati for Funktionærsammenslutninger, som udenfor Arbejdsløshedskasserne ved egne Kræfter gennem meget betydelige Ofre fra Medlemmernes Side søger at mildne Arbejdsløshedens beklagelige økonomiske Følger. Men skal Spørgsmaalet tages op om gennem Stat og Kommune at støtte saadanne Bestræbelser, maa dette efter Mindretallets Opfattelse ske ved særlig Lovgivning og ikke ved Ændringer i og Tilføjelser til den gældende Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m.

Indtil dette Spørgsmaal er afklaret, maa det blive Regeringens Sag efter Forhandling med de vedkommende Organisa-

tioner at træffe Afgørelse af, om man skønner det fornødent at tilvejebringe midlertidig Støtte til disse Funktionærforenings arbejdsløse Medlemmer, og paa hvilken Maade dette i bekræftende Fald mulig bør ske.

Ændringsforslag.

Af et *Flertal* (Bresemann, Dahlgaard, Hauserum, Jønson, Lundberg, P. Munch, J. P. Nielsen og Trier):

1) Lovforslaget benævnes:

„Forslag til Lov om

Krisehjælp til arbejdsløse.“

2) Lovforslaget affattes saaledes:

§ 1

Socialministeren bemyndiges til at anvende et Beløb af indtil 400 000 Kr. til ekstraordinære Statstilskud til saadanne anerkendte Arbejdsløsheds-kasser, der dokumenterer, at de udelukkende paa Grund af de til Kassen stillede ekstraordinære Krav om vedtægtsmæssig Arbejdsløshedsunderstøttelse som Følge af den foreliggende Arbejdsløsheds-krise har maattet forbruge opsparede Reserver i et saadant Omfang, at Kassens Økonomi udsættes for Fare. Det er en Betingelse for Ydelsen af et saadant Tilskud, at de af vedkommende Kasse indenfor de sidste 2 Aar opkrævede Medlemsbidrag efter Udtalelse af Direktøren for Arbejdsanvisningen og Arbejdsløshedsforsikringen har maattet anses for tilstrækkelig store til, at de kunde modsvare de Krav om Understøttelse, som det med Rimelighed kunde forudses vilde blive stillet til Kassen.

§ 2.

Uanset Bestemmelserne i Lov om Arbejdsanvisning og Arbejdsløshedsforsikring m. m. af 4. Marts 1924 § 31, 6te Stykke, jfr. Indenrigsministerens Bekendtgørelse af 29. Marts 1924 § 1, gælder i Tidsrummet fra nærværende Lovs Ikrafttræden og indtil 1. Maj 1926 følgende særlige Regler angaaende Varigheden af den fortsatte Hjælp: